

Kinnitatud MTÜ Tartu International School
liikmete üldkoosolekul 14. märtsil 2012

Ainevaldkond “Võõrkeeled”

1. Valdkonna pädevus

Valdkonna pädevus on suutlikkus mõista ja tõlgendada võõrkeeles esitatut, suhelda eesmärgipäraselt nii kõnes kui kirjas, järgides vastavaid kultuuritavasid; mõista ja väärtustada erinevaid kultuure, oma ning teiste kultuuride sarnasusi ja erinevusi.

Põhikooli lõpuks õpilane:

- 1) omandab keeleoskuse tasemel, mis võimaldab autentses teiskeelses keskkonnas iseseisvalt toimida;
- 2) on võimeline osalema erinevates võõrkeelsetes projektides, jätkama õpinguid emakeelest erinevas keeles ning on konkurentsivõimeline tulevases tööelus;
- 3) tunneb erinevaid keeli kõnelevaid rahvaid ja nende kultuure;
- 4) mõistab oma ning teiste kultuuride sarnasusi ja erinevusi ning väärtustab neid;
- 5) omandab edasiseks õppimiseks vajalikud oskused, mis tõstavad enesekindlust võõrkeelte õppimisel ja võõrkeeltes suhtlemisel.

2. Ainevaldkonna õppeained

Ainevaldkonda kuuluvad eesti keel teise keelena ja saksa keel A-võõrkeelena.

Eesti keelt teise keelena õpitakse alates 1. klassist, A-võõrkeelt hakatakse õppima teisest kooliastmest.

Võõrkeelte nädalatundide jaotumine kooliastmeti on järgmine:

3. Ainevaldkonna kirjeldus

Võõrkeeled avardavad inimese tunnetusvõimalusi ning suutlikkust mõista ja väärtustada mitmekultuurilist maailma, arendavad erinevate keeleliste ja mittekeeleliste vahenditega süsteemset mõtlemist ning eneseväljendusvõimalusi. Võõrkeeled arendavad kultuuriteadlikku suhtlusvõimet, andes teadmisi eri maade ja erinevaid keeli kõnelevate rahvaste kohta.

Ainevaldkonda kuuluvate võõrkeelte õppe kirjeldus on üles ehitatud, lähtudes keeleoskustasemete kirjeldustest Euroopa keeleõppe raamdokumendis. Kõigi võõrkeelte (k.a eesti keel teise keelena) õpitulemusi on raamdokumendile toetudes kirjeldatud ühtsetel alustel.

Raamdokumendi ja Euroopa keelemapi põhimõtete rakendamine õppes võimaldab motiveerida õpilasi õppima võõrkeeli, arvestada õppija ealist ning individuaalset eripära, suunata erineva edasijõudmisega õpilasi seadma endale jõukohaseid õpieesmärke ning andma õpilastele objektiivset tagasisidet saavutatu kohta. Kõik see toetab õpimotivatsiooni püsimist ning iseseisva õppija kujunemist.

Nüüdisaegne keeleõpe on allutatud kommunikatiivsetele vajadustele, lähtutakse õppijast ja tema suhtluseesmärkidest. Keeleõppes on oluline eelkõige keele kasutamise oskus, mitte pelgalt keele struktuuri tundmine. Keeleline korrektsus kujuneb õppijal pikaajalise töö tulemusena.

Suhtluspädevust kujundatakse keele nelja osaoskuse arendamise kaudu: kuulamine, lugemine, rääkimine ja kirjutamine, mistõttu ka õpitulemused on esitatud osaoskuste kaupa. Neid osaoskusi õpetatakse integreeritult.

Keeleõpe on võimalus rikastada mõtlemist, arendada oskust end täpselt väljendada, luua tekste ning nendest aru saada. Nendes valdkondades toetub võõrkeeleeõpetus emakeeleõpetusele ja vastupidi.

Suhtluspädevuse kõrval arendatakse õppijas oskust võrrelda oma ja võõra kultuuri sarnasusi ning erinevusi, mõista ja väärtustada teiste kultuuride ja keelte eripära, olla salliv ning vältida eelarvamuslikku suhtumist võõrapärasesse. Teiste kultuuride tundmine aitab teadlikumalt tajuda oma keele ja kultuuri spetsiifikat.

Võõrkeeleeõpe nõuab avatud ning paindlikku metoodilist käsitust, mis võimaldab õpet kohandada õppija vajaduste järgi.

Õppijakeskse võõrkeeleeõppe tähtsamad põhimõtted on:

- 1) õppija aktiivne osalus õppes, tema teadlik ja loov võõrkeele kasutamine ning õpistrateegiade kujundamine;
- 2) keeleõppes kasutatava materjali sisu vastavus õppija huvidele;
- 3) erinevate aktiivõppevormide (sh paaris- ja rühmatöö) kasutamine;
- 4) õpetaja rolli muutumine teadmiste vahendajast õpilase koostööpartneriks ja nõustajaks teadmiste omandamise protsessis;
- 5) õppematerjalide avatus, nende kohandamine ja täiendamine lähtuvalt õppija eesmärkidest ning vajadustest.

Kuna võõrkeel on eelkõige vahend teabe hankimiseks ja selle edastamiseks suhtluses, siis on keeleõppe keskmes teemavaldkonnad, mille kaudu ja mille piires kujundatakse suhtluspädevust. Need on kõigile võõrkeeltele ühtsed; erinevused teemavaldkondade käsitlemisel tulenevad õppe kestusest ja tundide arvust.

Võõrkeelte, eriti aga eesti keele kui teise keele integratsioon teiste õppeainetega ning õppimist toetava õpikeskkonna loomine aitavad suhtluspädevuse omandamise kõrval arendada ka maailmapilti, enesehinnangut ning väärtuskäitumist.

4. Üldpädevuste kujundamine ainevaldkonna õppeainetes

Pädevustes eristatakse järgmisi omavahel seotud komponente: teadmised, oskused, väärtushinnangud ja käitumine. Nimetatud nelja komponendi õpetamisel on kandev roll õpetajal, kelle väärtushinnangud ja enesekehtestamisoskus loovad sobiliku õpikeskkonna ning mõjutavad õpilaste väärtushinnanguid ja käitumist.

Võõrkeelte valdkonda kuuluvate õppeainete õppe-eesmärkides ja õpitulemustes sisalduvad keelepädevus, kultuuridevaheline pädevus (väärtushinnangud, käitumine) ja õpioskused. Võõrkeeli õpetades kujundatakse kõiki üldpädevusi (väärtuspädevust, sotsiaalset pädevust, enesemääratluspädevust, õpipädevust, suhtluspädevust, matemaatika-pädevust, ettevõtlikkus-pädevust) seatud eesmärkide, käsitletavate teemade ning erinevate õpimeetodite ja -tegevuste kaudu.

Väärtuspädevust toetatakse õpitavaid keeli kõnelevate maade kultuuride tundmaõppimise kaudu. Õpitakse mõistma ja aktsepteerima erinevaid väärtussüsteeme, mis lähtuvad kultuurilisest eripärasest. Sotsiaalne pädevus annab võimaluse ennast ka võõrkeeltes edukalt teostada.

Erinevates igapäevastes suhtlussituatsioonides toimetulekuks on lisaks sobivate keelendite valiku vaja teada õpitavat võõrkeelt kõnelevate maade kultuuritausta ja sellest tulenevaid käitumis-reegleid ning ühiskonnas kehtivaid tavasid. Seetõttu on sotsiaalne pädevus tihedalt seotud väärtus-pädevusega. Sotsiaalse pädevuse kujundamisele aitab kaasa erinevate õpitöövormide kasutamine (nt rühmatöö, projektõpe) ning aktiivne osavõtt õpitava keelega seotud kultuuriprogrammidest.

Enesemääratluspädevus areneb võõrkeeleeõppes kasutatavate teemade kaudu. Iseendaga ja inimsuhetega seonduvat saab võõrkeeletunnis käsitleda arutluste, rollimängude ning muude õpitegevuste kaudu, mis aitavad õpilastel jõuda iseenda sügavamale mõistmiseni. Oma tugevate ja nõrkade külgede hindamine on tihedalt seotud õpipädevuse arenguga.

Õpipädevust kujundatakse pidevalt erinevaid õpistrateegiaid rakendades (nt teabe otsimine võõrkeelsetest allikatest, sõnaraamatu kasutamine). Olulisel kohal on eneserefleksioon ning õpitud teadmiste ja oskuste analüüsimine (nt Euroopa keelemapi põhimõtetest lähtuvalt).

Suhtluspädevus on võõrkeeleeõppe keskne pädevus. Võõrkeeleeõpetuse eesmärgid lähtuvad otseselt suhtluspädevuse komponentidest ning nende sisust. Hea eneseväljendus-, teksti mõistmise ja tekstilooe oskus on eduka suhtlemise eelduseks võõrkeeltes.

Matemaatika-pädevusega on võõrkeeleeõppel kõige väiksem kokkupuude, kuid see on olemas, sest suhtluspädevuse raames tuleb osata võõrkeeles arvutada (nt sisseoste tehes), samuti saab teemade raames käsitleda matemaatika-pädevuse vajalikkust erinevates elu- ja tegevusvaldkondades.

Ettevõtlikkuspädevus kaasneb eelkõige enesekindluse ja julgusega, mida annab inimesele võõrkeeleoskus. Toimetulek võõrkeelses keskkonnas avardab õppija võimalusi viia ellu oma ideid ja eesmärgid ning loob eeldused koostööks teiste sama võõrkeelt valdavate ea- ja mõttekaaslastega.

5. Õppetegevused

Õppetegevust kavandades ja korraldades:

- 1) lähtutakse õppekava alusväärtustest, üldpädevustest, õppeaine eesmärkidest, õppesisust ja oodatavatest õpitulemustest ning toetatakse lõimingut teiste õppeainete ja läbivate teemadega;
- 2) taotletakse, et õpilase õpikoormus (sh kodutööde maht) on mõõdukas, jaotub õppeaasta ulatuses ühtlaselt ning jätab piisavalt aega puhkuseks ja huvitegevusteks;
- 3) võimaldatakse õppida üksi ning üheskoos teistega (iseseisvad, paaris- ja rühmatööd), et toetada õpilaste kujunemist aktiivseteks ning iseseisvateks õppijateks;
- 4) kasutatakse diferentseeritud õppeülesandeid, mille sisu ja raskusaste toetavad individualiseeritud käsitlust ning suurendavad õpimotivatsiooni;
- 5) rakendatakse nüüdisaegseid info- ja kommunikatsioonitehnoloogiatel põhinevaid õpikeskkondi ning õppematerjale ja -vahendeid;
- 6) mitmekesistatakse õpikeskkonda: muuseumid, näitused, teater, kino, kontserdid, arvutiklass jne;
- 7) kasutatakse erinevaid õppemeetodeid, sh aktiivõpet: rollimängud, arutelud, diskussioonid, projektõpe jne.

6. Füüsiline õpikeskkond

1. Kool korraldab õppe vajadusel rühmades.
2. Kool korraldab õppe klassis, kus on keeleõppe eesmärkide saavutamist toetav ruumikujundus koos vajaliku õppematerjali, sisustuse ja tehniliste abivahenditega.

Saksa keel II kooliastmel

Õppesisu

Kõnearendus-, lugemis-, kuulamis- ja kirjutamisteemad

MINA: nimi, vanus, välimus, kehaosad, riietus, lemmiktegevused.

PEREKOND JA KODU: pereliikmed, sugulased, aadress, maja, korter, aed, õu.

IGAPÄEVASED TEGEVUSED: söögikorrad, liiklus ja liiklusvahendid, tee küsimine ja juhatamine.

ÕPPIMINE JA TÖÖ: koolipäev, sõbrad, õpetajad, õppeained, õpioskused, kooliruumid, õppevahendid, koolivaheajad, ametid.

HARRASTUSED JA KULTUUR: huvialad, mängud, sport, muusika, raamatud, reisimine, pühad.

Keeleteadmised

- nimisõna: õpitud nimisõnade ainsus ja mitmus; nimisõna käänamine (Nominativ, Akkusativ, Dativ);
- artikkel: umbmäärane ja määrav artikkel, artikli puudumine (nullartikkel);
- omadussõna võrdlusastmed;
- arvsõnad ja mõõtühikud: põhi- ja järgarvud, kellaeg, kuupäev, aasta; pikkus, kaal, kaugus;
- asesõna: isikulised asesõnad (ich, du, er, sie, es, wir, ihr, sie, Sie) ja nende käänamine (Nominativ, Akkusativ, Dativ); omastavad asesõnad: mein, dein, sein, ihr, unser, euer, ihr (3.P.Pl.); Ihr), nende kasutamine;
- umbisikuline asesõna ees;
- tegusõna: põhitegusõnad ja abitegusõnad (haben, sein, werden); modaaltegusõnad (können, müssen, wollen, dürfen, sollen, mögen), nende põhitehanded ja kasutamine infinitiiviga, mögen põhiverbina; tegusõna pööramine kindla kõneviisi aktiivis: reeglipärasel/nõrgad ja ebareeglipärasel/tugevad verbid; ajavormi (Präsens) moodustamine.
- käskiv kõneviis (Imperativ): moodustamine ja kasutamine;
- määrsõna: tähtsamad kohta, aega ja viisi väljendavad määrsõnad;
- eessõna: eessõnad daativi ja akusatiiviga (an, auf, hinter, in, neben, über, unter, vor, zwischen), daativiga (aus, bei, mit, nach, seit, von, zu); akusatiiviga (durch, für, gegen, ohne, um);
- sidesõnad: rinnastavad sidesõnad ja siduvad määrsõnad (und, oder, aber, doch, denn, deshalb); alistavad sidesõnad (dass, als, wenn, weil);
- lauseõpetus: lihtlause; jaatavad, eitavad ja küsilauseid; lause mudelid öeldise pöördelise vormi (finite Verbform) asukoha järgi: verb teisel, esimesel ja viimasel kohal;
- liitlause; rindlause sidesõnadega und, oder, aber, doch, denn, deshalb; põimlauseid sidesõnaga weil;
- sõnatuletus: liitsõnade moodustamine; ees- ja järelliited; tegusõnade eesliited; tähtsamad nimi- ja omadussõnade järelliited (prefiksud ja sufiksud); arvsõnade tuletusliited;
- tähestik;
- õigekiri: suur ja väike algustäht; punkt, küsi- ja hüüumärk lause lõpus; koma loetelus ja liitlause.

Õpitulemused

Kuulamisel 6. klassi lõpetaja:

- saab aru õpitud sõnavara ulatuses tekstidest, lauludest, samuti passiivset sõnavara sisaldavatest tekstidest;
- mõistab konteksti abil neis esinevaid üksikuid tundmatuid sõnu;
- oskab eristada kuulatavast tekstist vajalikku informatsiooni;
- eristab selgelt kuni kolme vestluses osaleva inimese kõnet.

Kõnelemisel 6. klassi lõpetaja oskab:

- vestelda ja vastata küsimustele õpitud temaatika piires;
- õpitud sõnavara piires rääkida igapäevastest tegevustest ja harrastustest;
- võrrelda oma perekonda sõbra perekonnaga, oma koolielu teiste omaga;
- küsitleda oma kaaslast ja saadud infot edasi anda;
- väljendada ja põhjendada oma arvamust;
- kasutada õpitud fraase õige intonatsiooniga;
- kirjeldada pilte;
- hääldada kõiki võõrhäälikuid korrektset.

Lugemisel 6. klassi lõpetaja:

- oskab leida tekstist olulist;
- saab aru kuni 2% tundmatuid sõnu sisaldavatest lühitekstidest, kasutades piltide, konteksti või sõnaraamatu abi;
- on tuttav erinevate lugemisstrateegiatega.

Kirjutamisel 6. klassi lõpetaja oskab:

- täita aadressi ja isiklikke andmeid nõudvat ankeeti;
- eeskuju järgi kirjutada küllakutset, õnnitlus- ja tänukaarti;
- kirjutada sõbrale kirja ja elektronkirja, kasutades õpitud keelendeid;
- lõpetada lauseid ja fraase;
- kirjutada lühijutukesi;
- kirjutada õpitud teksti põhjal etteütlust ja seda parandada.

Saksa keele õpitulemuste hindamine II kooliastmel

II kooliastmes hinnatakse kõiki osaoskusi kas eraldi või lõimitult. Igal õppeveerandil saab õpilane tagasisidet kas suulise või kirjaliku sõnalise hinnangu või hinde vormis kõigi osaoskuste kohta.

Töid, mis sisaldavad kõigi osaoskuste kontrolli, on soovitatav II kooliastmes teha mitte rohkem kui 4 õppeaastas.

Saksa keel III kooliastmel

SAKSA KEEL 7. KLASSIS

Õppesisu

Kõnearendus-, lugemis-, kuulamis- ja kirjutamisteemad

MINA: iseloom, huvid, võimed.

PEREKOND JA KODU: suhted perekonnas, perekonnaliikmed.

SÕBRAD: erinevad iseloomud; suhted sõpradega: sõnapidamine.

KESKKOND, KODUKOHT, EESTI: ilmastik, keskkonnasõbralik käitumine. MAAILM: Euroopa maad: riigi nimi, pealinn.

ÕPITAVAT KEELT KÕNELEVAD MAAD: sümbolid, kultuuritavad,

kombed. IGAPÄEVASED TEGEVUSED: kodused majapidamistööd.

ÕPPIMINE JA TÖÖ: kool ja klass, õpioskused.

HARRASTUSED JA KULTUUR: kino, teater, ilukirjandus, kolleksioneerimine.

Keeleteadmised

- nimisõna: õpitud nimisõnade ainsus ja mitmus; nimisõna käänamine (Nominativ, Akkusativ, Dativ, Genitiv);
- artikkel: umbmäärane ja määrav artikkel, nullartikkel (artikli puudumine) pärisnimede ees; artikli kasutamise tähtsamad juhud;
- omadussõna täiendina (ühildumine nimisõnaga) ja öeldistaitena (muutumatu tüvevorm), võrdlusastmed; omadussõna käänamine määrava artikliga (Akkusativ, Dativ);
- arvsõnad ja mõõtühikud: põhi- ja järgarvud; kellaeg, kuupäev, aasta, pikkus, kaal, kaugus; protsendid;
- asesõna: isikulised asesõnad (ich, du, er, sie, es, wir, ihr, sie, Sie) ja nende käänamine (Nominativ, Akkusativ, Dativ); omastavad asesõnad (mein, dein, sein, ihr, unser, euer, ihr (3.P.Pl.); Ihr), nende kasutamine ja käänamine (kõigis käänetes); näitavad asesõnad (dieser, diese, dieses); umbisikuline asesõna es; umbmäärased asesõnad (einer, keiner, man, niemand, etwas, nichts, alles); küsivad asesõnad; siduv asesõna der, die, das (Nominativ, Akkusativ);
- tegusõna: põhitegusõnad ja abitegusõnad (haben, sein, werden); modaaltegusõnad (können, müssen, wollen, dürfen, sollen, mögen), nende põhitähendused ja kasutamine infinitiiviga; mögen põhiverbina; enesekohased tegusõnad, tegusõnad lahutatavate ja lahutamatu eesliidetega; tegusõna pööramine kindla kõneviisi aktiivis: reegliäärased/nõrgad ja ebareegliäärased/tugevad tegusõnad; ajavormide (Präsens, Präteritum, Perfekt, Plusquamperfekt, Futurum) moodustamine (abiverbide haben/sein kasutamine perfekti moodustamisel) ja kasutamine; Passiv, Präsens, Präteritum;
- konjunktiivi kasutamine soovlausetes (Konditional I);
- käskiv kõneviis (Imperativ): moodustamine ja kasutamine;
- kasutatavamate tegusõnade rektsioon;
- määrsõna: tähtsamad kohta, aega ja viisi väljendavad määrsõnad;
- eessõna: eessõnad daativi ja akusatiiviga (an, auf, hinter, in, neben, über, unter, vor, zwischen); daativiga (aus, bei, mit, nach, seit, von, zu); akusatiiviga (durch, für, gegen, ohne, um);
- sidesõna: rinnastavad sidesõnad ja siduvad määrsõnad (und, oder, aber, doch, denn, deshalb); alistavad sidesõnad (dass, als, wenn, weil);
- lauseõpetus: lihtlause; jaatavad, eitavad ja küsilauseid (integratsioon inglise keelega); lause mudelid öeldise pöördelise vormi (finite Verbform) asukoha järgi: verb teisel, esimesel ja viimasel kohal; lihtlause; rindlauseid sidesõnadega und, oder, aber, doch, denn deshalb; põimlauseid sidesõnadega weil, dass, als, wenn;
- sõnatuletus: liitsõnade moodustamine; ees- ja järelliited (prefiksud ja sufiksud); arvsõnade tuletusliited;
- õigekiri: suur ja väike algustäht; punkt, küsi- ja hüüumärk lause lõpus, punkt järgarvudega; koma loetelus ja lihtlauseis (integratsioon inglise keelega).

Õpitulemused

Kuulamisel 7. klassi lõpetaja:

- mõistab kuuldu sisu, kasutades vastavalt kuulamisülesandele või vajadusele globaalset, selektiivset või detailset kuulamist.

Kõnelemisel 7. klassi lõpetaja:

- oskab esitada lihtsat seotud teksti käsitletud temaatika piires loetu, kuuldu või kogetu edasiandmiseks järgmises vormis: teade, kokkuvõte, lühireferaat, (ümber)jutustus, (pildi, ruumi, isiku-) kirjeldus;
- osaleb vestluses, mis võib toimuda suunatud vestluse, suhtlussituatsiooni, rollimängu, intervjuu vormis.

Lugemisel 7. klassi lõpetaja:

- mõistab loetu sisu, kasutades vastavalt lugemisülesandele või vajadusele globaalset, selektiivset või detailset lugemist.

Kirjutamisel 7. klassi lõpetaja:

- oskab kirjutada lihtsat seotud teksti: isiklik kiri, õnnitlus-, tervitus-, tänukaart, küllakutse, teade, lihtne tarbekiri, (kirjeldav, jutustav) lühiessee; lühireferaat.

SAKSA KEEL 8. KLASSIS

Õppesisu

Kõnearendus-, lugemis-, kuulamis- ja kirjutamisteemad.

MINA: võimed, oskused, harjumused.

PEREKOND JA KODU: suhted perekonnas, ühistegevused, perekonnaliikmed.

SÕBRAD: erinevad iseloomud; suhted sõpradega: sõprus, ausus, usaldus.

KESKKOND, KODUKOHT, EESTI: ilmastik, keskkonnasõbralik käitumine; Eestimaa loodus.

MAAILM: Euroopa maad: riigi nimi, pealinn, rahvused.

ÕPITAVAT KEELT KÕNELEVAD MAAD: sümbolid, kultuuritavad, kombed.

IGAPÄEVASED TEGEVUSED: kodused majapidamistööd; söömine kodus ja väljaspool kodu.

ÕPPIMINE JA TÖÖ: kool ja klass, õpioskused, edasiõppimine.

HARRASTUSED JA KULTUUR: meedia: televisioon, raadio.

Keeleteadmised

- nimisõna: õpitud nimisõnade ainsus ja mitmus; nimisõna käänamine (Nominativ, Akkusativ, Dativ, Genitiv);
- artikkel: umbmäärane ja määrav artikkel, nullartikkel (artikli puudumine) pärisnimede ees; artikli kasutamise tähtsamad juhud;
- omadussõna täiendina (ühildumine nimisõnaga) ja öeldistaitena (muutumatu tüvevorm), võrdlusastmed; omadussõna käänamine määrava artikliga (Akkusativ, Dativ);
- arvsõnad ja mõõtühikud: põhi- ja järgarvud; kellaeg, kuupäev, aasta, pikkus, kaal, kaugus; protsendid;
- asesõna: isikulised asesõnad (ich, du, er, sie, es, wir, ihr, sie, Sie) ja nende käänamine (Nominativ, Akkusativ, Dativ); omastavad asesõnad (mein, dein, sein, ihr, unser, euer, ihr (3.P.Pl.); Ihr), nende kasutamine ja käänamine (kõigis käänetes); näitavad asesõnad (dieser, diese, dieses); umbisikuline asesõna es; umbmäärased asesõnad (einer, keiner, man, niemand, etwas, nichts, alles); küsivad asesõnad; siduv asesõna der, die, das (Nominativ, Akkusativ);
- tegusõna: põhitegusõnad ja abitegusõnad (haben, sein, werden);
- modaaltegusõnad (können, müssen, wollen, dürfen, sollen, mögen), nende põhitähendused ja kasutamine infinitiiviga; mögen põhiverbina; enesekohased tegusõnad, tegusõnad lahutatavate ja lahutamata eesliidetega; tegusõna pööramine kindla kõneviisi aktiivis: reeglipärased/nõrgad ja ebareeglipärased/tugevad tegusõnad; ajavormide (Präsens, Präteritum, Perfekt, Plusquamperfekt, Futurum) moodustamine (abiverbide haben/sein kasutamine perfekti moodustamisel) ja kasutamine; Passiv, Präsens, Präteritum;
 - konjunktiivi kasutamine soovlausetes (Konditional I);
- käskiv kõneviis (Imperativ): moodustamine ja kasutamine;
- kasutatavamate tegusõnade reksioon;
- määrsõna: tähtsamad kohta, aega ja viisi väljendavad määrsõnad;
- eessõna: eessõnad daativi ja akusatiiviga (an, auf, hinter, in, neben, über, unter, vor, zwischen); daativiga (aus, bei, mit, nach, seit, von, zu);
 - akusatiiviga (durch, für, gegen, ohne, um);
- sidesõna: rinnastavad sidesõnad ja siduvad määrsõnad (und, oder, aber, doch, denn, deshalb); alistavad sidesõnad (dass, als, wenn, weil);
- lauseõpetus: lihtlause; jaatavad, eitavad ja küsilauseid (integratsioon inglise keelega); lausemudelid öeldise pöördelise vormi (finite Verbform) asukoha järgi: verb teisel, esimesel ja viimasel kohal; lihtlause; rindlauseid
 - sidesõnadega und, oder, aber, doch, denn deshalb;
 - põimlauseid
 - sidesõnadega weil, dass, als, wenn;
- sõnatuletus: liitsõnade moodustamine; ees- ja järelliited (prefiksud ja sufiksud); arvsõnade tuletusliited;
- tähestik;
- õigekiri: suur ja väike algustäht; punkt, küsi- ja hüüumärk lause lõpus,
 - punkt järgarvudega; koma loetus ja lihtlause (integratsioon inglise keelega).

Õpitulemused

Kuulamisel 8. klassi lõpetaja:

- mõistab kuuldu sisu, kasutades vastavalt kuulamisülesandele või vajadusele globaalset, selektiivset või detailset kuulamist.

Kõnelemisel 8. klassi lõpetaja:

- oskab esitada lihtsat seotud teksti käsitletud temaatika piires loetu, kuuldu või kogetu edasiandmiseks järgmises vormis: teade, kokkuvõte, lühireferaat, (ümber)jutustus, (pildi, ruumi, isiku-) kirjeldus;
- osaleb vestluses, mis võib toimuda suunatud vestluse, suhtlussituatsiooni, rollimängu, intervjuu vormis.

Lugemisel 8. klassi lõpetaja:

- mõistab loetu sisu, kasutades vastavalt lugemisülesandele või vajadusele globaalset, selektiivset või detailset lugemist.

Kirjutamisel 8. klassi lõpetaja:

- oskab kirjutada lihtsat seotud teksti: isiklik kiri, õnnitlus-, tervitus-, tänukaart, küllakutse, teade, lihtne tarbekiri, (kirjeldav, jutustav) lühiessee; lühireferaat.

SAKSA KEEL 9. KLASSIS

Õppesisu

Kõnearendus-, lugemis-, kuulamis- ja kirjutamisteemad.

MINA: iseloom, huvid, võimed, oskused, harjumused, tervis.

PEREKOND JA KODU: suhted perekonnas, ühistegevused, taskuraha.

SÕBRAD: suhted sõpradega: sõnapidamine, sõprus, ausus, usaldus, konfliktid ja nende lahendamine.

KESKKOND, KODUKOHT, EESTI: keskkonnasõbralik käitumine; kodukoht, kultuuritavad ja -kombed; Eestimaa loodus ja vaatamisväärsused.

MAAILM: Euroopa maad: riigi nimi, pealinn, rahvused, keeled.

ÕPITAVAT KEELT KÕNELEVAD MAAD: sümbolid, kultuuritavad, kombed.

IGAPÄEVASED TEGEVUSED: kodused majapidamistööd; söömine kodus ja väljaspool kodu; liiklemine.

ÕPPIMINE JA TÖÖ: suhted klassis, edasiõppimine, kutsevalik, tulevane töö. HARRASTUSED JA KULTUUR: kino, teater, ilukirjandus; meedia: televisioon, raadio, ajakirjandus, Internet.

Keeleteadmised

- nimisõna: õpitud nimisõnade ainsus ja mitmus; nimisõna käänamine (Nominativ, Akkusativ, Dativ, Genitiv);
- artikkel: umbmäärane ja määrav artikkel, nullartikkel (artikli puudumine) pärisnime ees; artikli kasutamise tähtsamad juhud;
- omadussõna täiendina (ühildumine nimisõnaga) ja öeldistäitena (muutumatu tüvevorm), võrdlusastmed; omadussõna käänamine määrava artikliga (Akkusativ, Dativ);
- arvsõnad ja mõõtühikud: põhi- ja järgarvud; kellaaeg, kuupäev, aasta, pikkus, kaal, kaugus; protsendid;
- asesõna: isikulised asesõnad (ich, du, er, sie, es, wir, ihr, sie, Sie) ja nende käänamine (Nominativ, Akkusativ, Dativ); omastavad asesõnad (mein, dein, sein, ihr, unser, euer, ihr (3.P.Pl.); Ihr), nende kasutamine ja käänamine (kõigis käänetes); näitavad asesõnad (dieser, diese, dieses); umbisikuline asesõna es; umbmäärased asesõnad (einer, keiner, man, niemand, etwas, nichts, alles); küsivad asesõnad; siduv asesõna der, die, das
- (Nominativ, Akkusativ);
teigusõna: põhiteigusõnad ja abiteigusõnad (haben, sein, werden);
modaalteigusõnad (können, müssen, wollen, dürfen, sollen, mögen), nende
põhitähendused ja kasutamine infinitiiviga; mögen
põhiverbina;
enesekohased teigusõnad, teigusõnad lahutatavate ja lahutamata
eesliidetega; teigusõna pööramine kindla kõneviisi
aktiivis: reegliparased/nõrgad ja
ebareegliparased/tugevad teigusõnad; ajavormide (Präsens, Präteritum, Perfekt, Plusquamperfekt, Futurum) moodustamine (abiverbide haben/sein kasutamine perfekti moodustamisel) ja kasutamine; Passiv, Präsens, Präteritum;

- konjunktiivi kasutamine soovlausetes (Konditional I);
- käskiv kõneviis (Imperativ): moodustamine ja kasutamine;
- kasutatavamate tegusõnade rektsioon;
- määrsõna: tähtsamad kohta, aega ja viisi väljendavad määrsõnad;
- eessõna: eessõnad daativi ja akusatiiviga (an, auf, hinter, in, neben, über, unter, vor, zwischen); daativiga (aus, bei, mit, nach, seit, von, zu); akusatiiviga (durch, für, gegen, ohne, um);
- sidesõna: rinnastavad sidesõnad ja siduvad määrsõnad (und, oder, aber, doch, denn, deshalb); alistavad sidesõnad (dass, als, wenn, weil);
- lauseõpetus: lihtlause; jaatavad, eitavad ja küsilauseid (integratsioon inglise keelega); lausemudelid öeldise pöördelise vormi (finite Verbform) asukoha järgi: verb teisel, esimesel ja viimasel kohal; liitlause; rindlauseid sidesõnadega und, oder, aber, doch, denn deshalb; põimlauseid sidesõnadega weil, dass, als, wenn;
- sõnatuletus: liitsõnade moodustamine; ees- ja järelliited (prefiksid ja sufiksid); arvsõnade tuletusliited;
- tähestik;
- õigekiri: suur ja väike algustäht; punkt, küsi- ja hüüumärk lause lõpus, punkt järgarvudega; koma loetelus ja lihtlauseis (integratsioon inglise keelega).

Õpitulemused

Kuulamisel 9. klassi lõpetaja:

- Kuulamisel mõistab kuuldu sisu, kasutades vastavalt kuulamisülesandele või vajadusele globaalset, selektiivset või detailset kuulamist.

Kõnelemisel 9. klassi lõpetaja:

- oskab esitada lihtsat seotud teksti käsitletud temaatika piires loetu, kuuldu või kogetu edasiandmiseks järgmises vormis: teade, kokkuvõte, lühireferaat, (ümber)jutustus, (pildi, ruumi, isiku-) kirjeldus;
- osaleb vestluses, mis võib toimuda suunatud vestluse, suhtlussituatsiooni, rollimängu, intervjuu vormis.

Lugemisel 9. klassi lõpetaja:

- mõistab loetu sisu, kasutades vastavalt lugemisülesandele või vajadusele globaalset, selektiivset või detailset lugemist.

Kirjutamisel 9. klassi lõpetaja:

- oskab kirjutada lihtsat seotud teksti: isiklik kiri, õnnitlus-, tervitus-, tänukaart, küllakutse, teade, lihtne tarbekiri, (kirjeldav, jutustav) lühiessee; lühireferaat.

Saksa keele õpitulemuste hindamine III kooliastmel

III kooliastmes hinnatakse kõiki osaoskusi kas eraldi või integreeritult. Igal õppeveerandil saab õpilane tagasisidet kas suulise või kirjaliku sõnalise hinnangu või hinde vormis kõigi osaoskuste kohta. Soovitatav on kasutada ülesandeid, mis hõlmavad erinevaid osaoskusi (nt projektitööd, iseseisev lugemine jmt).

Töid, mis sisaldavad kõigi osaoskuste kontrolli, on soovitatav III kooliastmes teha mitte rohkem kui 4 õppeaastas.

Eesti keel võõrkeelena

1. Õpetuse alus

- 2 Tartu Rahvusvahelises Kooli ülesanne on pakkuda inglisekeelset põhiharidust.
- 3 Tartu Rahvusvahelise Koolis algab eesti keel teise keelena õpe esimesest klassist.
- 4 Eesti keele võõrkeelena õpetamisel lähtutakse konkreetse õpilase vajadustest edasise haridustee jätkamisel (eesti keel võõrkeelena Eestis ajutiselt elavatele võõrtöölise lastele või eesti keel võõrkeelena uusimmigrantidele).
- 5 Tartu Rahvusvaheline Kool kasutab eesti keele võõrkeelna õpetamisel maksimaalselt ära reaalselt keelekeskkonda. See annab võimaluse õpetada eesti keelt ka tunniväliselt, tegelikus keelekeskkonnas läbi tunniväliste ettevõtmiste.

2. Õpetuse eesmärgid

Põhikooli eesti keele kui teise keele õpetusega taotletakse, et õpilane:

- 1) omandab eesti keele oskuse tasemel, mis võimaldab iseseisvalt toimida eestikeelses keskkonnas ning jätkata õpinguid eesti keeles;
- 2) omandab oskuse edaspidi võõrkeeli õppida ja oma keeleoskust pidevalt täiendada;
- 3) mõistab eesti kultuuri ja teiste kultuuride erinevusi ja mõtteviiside mitmekesisust ning väärtustab neid;
- 4) tunneb huvi Eesti kultuuri vastu, huvitub eestikeelsetest kirjandusteostest, teatri- ja filmiloomingust, raadio- ja teleasaadetest ning trükimeediast; oskab kasutada eakohaseid eestikeelseid teatmeallikaid (nt teatmeteoseid, sõnaraamatuid, interneti), et leida vajalikku infot ka teistes õppeainetes ja väljaspool õppetööd.

3. Õppeaine kirjeldus

Eesti keele arendamise strateegiast tulenevalt seab käesolev õppekava eesmärgi liikuda B2 keeleoskustaseme saavutamise poole põhikooli lõpuks. Põhikooli lõpetaja hea õpitulemus eesti keeles teise keelena on B1.2 ja väga hea õpitulemus B2.1. Eesti keele kui teise keele õppimine põhikoolis on aluseks, et jätkata õpinguid eestikeelses gümnaasiumis.

Eesti keel teise keelena on muukeelsetele õpilastele üldjuhul esimene kokkupuude emakeelest erineva keele ja kultuuriga. Seetõttu on üks õppe olulisemaid ülesandeid äratada huvi eesti keele ja kultuuri vastu ning tekitada motivatsiooni järgnevate võõrkeelte õppeks.

Lisaks eesti keele õppele aitab õppija keeleoskust arendada lõimitud aine- ja keeleõpe. Võõrkeele kui suhtlusvahendi omandamine on pikaajaline pingutus nõudev tegevus, mis eeldab õppija aktiivset osalust. Õpetuses lähtutakse kommunikatiivse õpetuse põhimõtetest. Rõhk on interaktiivsel õppimisel ja õpitava keele kasutamisel.

Kommunikatiivne keeleoskus (suhtluspädevus) hõlmab kolme komponenti: keelelist, sotsiolingvistilist ja pragmaatilist. Keeleteadmised (hääldus, grammatika, sõnavara) ei ole eesmärk omaette, vaid vahend parema keeleoskuse omandamiseks. Keele struktuuri õpitakse kontekstis, järk-järgult jõutakse grammatikareeglite teadliku omandamiseni. Sotsiolingvistilise pädevuse kaudu areneb õppija keelekasutuse olukohasus (viisakusreeglid, keeleregister jm). Pragmaatilise pädevuse kaudu areneb õppija võime mõista ja luua tekste. Suhtluspädevust arendatakse keeleliste toimingute (kuulamise, lugemise, rääkimise, kirjutamise) kaudu.

Keeleõppe telje moodustavad teemavaldkonnad, mille kaudu ja piires kujundatakse suhtluspädevust. Põhikoolis on teemade käsitlemisel lähtepunktiks „Mina ja minu lähiümbrus”. Kõigis kooliastmeis ja klassides käsitletakse teemasid kõigist teemavaldkondadest, kuid rõhuasetused ja maht võivad olla erinevad. Teemade käsitlemisel lähtutakse vastava kooliastme õpilaste kogemustest, huvidest ja vajadustest. Keeletunnis suheldakse peamiselt eesti keeles. Kooli õppekeeles võib vajaduse korral anda selgitusi.

Õppimise käigus arendatakse õpioskusi, sealhulgas oskust seada endale õpieesmärke ja analüüsida oma õpitulemusi, kasutades nt Euroopa keelemappi või õpimappi. Kõigis kooliastmeis on oluline osa paaris- ja rühmatööl (rollimängud, dramatiseeringud, ajurünnak jne). Õpilasi suunatakse üha enam tegema eakohast iseseisvat tööd (lugema, infot hankima, projektides osalema jne).

Õpitud seostatakse keele kasutamisega väljaspool keeletundi. Selleks sobivad mitmesugused keelekeskkonnas toimuvad tegevused (õpilasvahetus, koolide ühistegevused, tunnikülalised, õppekäigud, info saamine erinevatest teabeallikatest). Keeleõpet rikastatakse keeleõppija isikliku kogemuse kaudu, mida õppija saab jagada kaasõppijatega.

Õppetegevusi kavandades lähtutakse didaktilistest põhiprintsiipidest (lähemalt kaugemale, tuntult tundmatule, lihtsalt keerulisele, konkreetset abstraktsele) ning keelekasutuse vajadustest (alustades sagedamini kasutatavatest sõnadest ja vormidest). Kõigis kooliastmeis peab õppijat motiveerima ning kujundama temas positiivset hoiakut keeleõppesse. Eduelamuse saavutamiseks luuakse tundides positiivne õhkkond ja väärtustatakse õppija edusamme.

Õppimist toetab kujundav hindamine, igal õppeperioodil antakse õppijale tagasisidet kas sõnalise hinnangu või hinde vormis. Tunnustatakse ka tulemuse saavutamiseks tehtud jõupingutusi. Vigu käsitletakse keeleõppe loomuliku osana, nende analüüsimine soodustab õpitava mõistmist ning võimaldab õpilasel oma keelekasutust korrigeerida.

EESTI KEEL VÕÕRKEELENA I KOOLIASTMEL

Õppetegevus

- Eesti keele õppimine algab suulise kursusega, mis 1. klassis kestab üldjuhul 1–2 kuud. Õpilane õpib kuulamise järgi eristama eesti keelt teistest keeltest, tunnetab artikulatsioonibaasi, matkib kuulnud häälikuid, häälikuühendeid, sõnu ja lühikesi lauseid. Hääldusharjutusteks kasutatakse eesti pärisnimesid, kohanimi, salme jt eakohaseid tekste. Õpilane suhtleb lihtsates suhtlusolukordades (nt lühidialoog, keelemäng, laulumäng).
- Suulisele kursusele järgneb põhikursus, mille raames kujundatakse õpilase oskust eestikeelset kõnet kuulata, ise kõneleda, lugeda ja kirjutada. Sel kooliastmel kasutatakse keeleõppes palju praktilist tegevust ja mängu. Tähelepanu keskmes on häälega lugemine ja loetu põhjal küsimustele vastamine, vestlemine, jutustamine. Õpilane kirjutab lihtsamaid tekste (tähtpäevakaart, sünnipäevakutse jm). Omandab esmased teadmised Eestist, rahvussümboolikast ja rahvakalendri tähtpäevadest.
- Keeleteadmisi omandab õpilane holofraasidena praktilise tegevuse ja mängu kaudu põhisõnavara piires. Sõnavara ja grammatikat ei harjutata kontekstist lahus.

EESTI KEEL VÕÕRKEELENA 1. KLASSIS

Õppesisu

KÕNEARENDUS-, LUGEMIS-, KUULAMIS- JA KIRJUTAMISTEEMAD, EESTI PÜHAD JA KOMBED, RAHVUSSÜMBOOLIKA.

MINA JA PEREKOND

Perekond

Perekonnaliikmed

Sünnipäevad

Kodu: asukoht, mööbel, kodus olevad esemed

MINA JA ELUKESKKOND

Isikuandmed

Elukoht

Aadress

Telefoninumber

Koolitee

Kool, klass

Värvide nimetused

MINA JA OLME

Riietusesemed

Nädalapäevad

Kellaaeg, täis ja pooltund

Arvude loetlemine 100 piires

Rahaühikud

MINA JA TÖÖ

Kool ja klassiruum, seal leiduvad esemed.

Õppeainete nimetused

Koolitundide tegevused

MINA JA PUHKUS

Mängukaaslased

Sõbrad

MINA JA TERVIS.

Inimese kehaosad

MINA JA KULTUUR

Rahvussümbolika: rahvuslind, -lill, -puu.

KEELETEADMISED

HÄÄLDUS

Õpilased omandavad eesti keele hääldust kontekstis jäljendamise teel.

SÕNAVARA

Sõnavara omandatakse kontekstis.

OMADUSSÕNA

Omadussõna ühildumine nimisõnaga (omandatakse kontekstis).

ARVSÕNA

Põhiarvsõnad kahekümne piires.

ASESÕNA

Isikulised ja enesekohased asesõnad.

MÄÄRSÕNA

Kohta (siin, seal, kus)

Hulka (palju, vähe)

KAASSÕNA

All, peal, juures, ees, taga, kõrval, sees, (omandatakse sõnavara kaudu).

ÕIGEKIRI

Eesti tähestik, joonistähed.

Tähtede ühendamine.

Punkt lause lõpus.

Integratsioon teiste õppeainetega

Inglise keel – tähestik, õiged tähekujud, punkt lause lõpus.

Matemaatika – numbrid, liiklusmärgid (goomeetrilised kujundid).

Loodusõpetus – kehaosad.

Inimeseõpetus – Eesti pühad, tavad ja kombed, rahvussümbolika, pühad oma peres ja kodumaal; liiklusohutus, käitumine jalakäijana; kehaosad ja keha eest hoolitsemine; perekond, perekonnaliikmed.

Muusikaõpetus – eesti laulud ja rahvaviisid ja -tantsud.

Õpitulemused

1. klassi lõpetaja oskab:

-
- lugeda lihtsamaid sõnu;
- anda teavet enda kohta õpitud sõnavara piires;
- tunneb ära õppeaasta jooksul õpitud sõnad.
-

EESTI KEEL VÕÕRKEELENA 2. KLASSIS

Õppesisu

KÕNEARENDUS-, LUGEMIS-, KUULAMIS- JA KIRJUTAMISTEEMAD, EESTI PÜHAD JA KOMBED, RAHVUSSÜMBOOLIKA.

MINA JA PEREKOND

Enda ja teiste inimeste välimus

Kodu: asukoht, mööbel, kodus olevad esemed

MINA JA ELUKESKKOND

Liiklusvahendid ja koolitee

Kodu- ja metsloomade nimetused

Aastaajad ja ilm

MINA JA OLME

Kauplused: suhtlemine müüjaga, ostmine-maksmine

Söögikorrad, söögid-joogid, toiduained

Nädalapäevad, kuud, kuupäevad

Kellaaeg, täis-, pool- ja veerandtund

Arvude loetlemine 100 piires, rahaühikud

MINA JA TÖÖ

Päeva- ja tunniplaan

MINA JA PUHKUS

Mängukaaslased, sõbrad, nende iseloom

Mängud, mängujuhendid

Puhkepäevade ja koolivaheaja tegevused

MINA JA TERVIS

Enda välimuse ja tervise eest hoolitsemine

MINA JA KULTUUR

Kadri- ja mardipäev, jõulud, sõbrapäev, emadepäev, jaanipäev.

KEELETEADMISED

HÄÄLDUS

Õpilased omandavad eesti keele hääldust kontekstis jäljendamise teel.

Eraldi tähelepanu pööratakse lühikese ja pika hääliku eristamisele ning raskemate häälikute (e, õ, ä, ö, ü) hääldamisele. Esimesel kooliastmel ei käsitleta eraldi II ja III välte erisust ja poolhelilise g, b, d hääldamist.

SÕNAVARA

Sõnavara omandatakse kontekstis.

OMADUSSÕNA

Omadussõna ühildumine nimisõnaga (omandatakse kontekstis)

ARVSÕNA

Põhiarvsõnad saja piires

Järgarvsõnad (1–31)

ASESÕNA

Isikulised ja enesekohased asesõnad, näitavad (see, need), küsivad asesõnad.

MÄÄRSÕNA

Kohta (siin, seal, kus)

Aega (siis, millal)

Hulka (palju, vähe, mitu)

Intensiivsust (väga) näitavad määrsõnad

KAASSÕNA

alla, all, alt, peale, peal, pealt, juurde, juures, juurest, ette, ees, eest, taha, taga, tagant, üle, kõrval, mööda, ääres, väljas, vastu, vahel, sees, läbi, ümber, koos, ilma, otsas. (Omandatakse sõnavara kaudu.)

LAUSEÕPETUS

Jaatav ja eitav lihtlause; väit-, küsi-, käsk- ja hüüdlause; lause lõpumärgid.

SÕNAMOODUSTUS

Liitsõnad

ÕIGEKIRI

Eesti tähestik, kirjatähed

Tähtede ühendamine

Hääliku ja tähe vaheline seos

Algustähe õigekiri

Integratsioon teiste õppeainetega

Inglise keel – jaatav ja eitav lihtlause; väit-, küsi-, käsk- ja hüüdlause; lause lõpumärgid, liitsõnad, algustähe õigekiri, hääliku ja tähe vaheline seos.

Matemaatika – numbrid, arvud, järgarvud, kella tundmaõppimine, aeg, raha (kroon ja sent),

Loodusõpetus – koolitee, liiklus; Eesti ja kodumaa loodus, taimed, loomad; aastaajad ja ilm.

Inimeseõpetus – oma aja planeerimine, päevaplaan; oma keha ja välimuse eest hoolitsemine; käitumine mängukaaslase ja sõpradega, iseloom; tähtpäevad ja pühad Eestis ja oma sünnimaal.

Muusikaõpetus – eesti laulud ja rahvaviisid ja -tantsud.

Õpitulemused

2. klassi lõpetaja oskab:

- lugeda lihtsamaid sõnu ja lauseid;
- vastata lihtsamatele küsimustele enda kohta;
- teha veatut ära kirja õpikust ja tahvlilt;
- kirjutada tähtpäevakaarti, kutset;
- tunneb ära õppeaasta jooksul õpidud sõnad.
-

EESTI KEEL VÕÕRKEELENA 3. KLASSIS

Õppesisu

KÕNEARENDUS-, LUGEMIS-, KUULAMIS- JA KIRJUTAMISTEEMAD, EESTI PÜHAD JA KOMBED, RAHVUSSÜMBOOLIKA.

MINA JA PEREKOND

Tegevused kodus

MINA JA ELUKESKKOND

Kodu- ja metsloomade, lindude nimetused, nende välimus

Puude ja lillede nimetused

MINA JA TÖÖ

Elukutsete ja tegevuste nimetamine

MINA JA PUHKUS

Mängud, mängujuhendid

Tegelasi lasteraamatutest ja -saadetest

Puhkepäevade ja koolivaheaja tegevused

MINA JA KULTUUR.

Eesti üldandmed

KEELETEADMISED

HÄÄLDUS

Õpilased omandavad eesti keele hääldust kontekstis jäljendamise teel

Eraldi tähelepanu pööratakse lühikese ja pika hääliku eristamisele ning raskemate häälikute (e, õ, ä, ö, ü) hääldamisele. Esimesel kooliastmel ei käsitleta eraldi II ja III välte erisust ja poolhelilise g, b, d hääldamist

SÕNAVARA

Sõnavara omandatakse kontekstis, seejuures muutuvatel sõnadel alati kaks tüvevarianti.

KÄÄNDSÕNA

Käänete kasutus ainsuses ja mitmuses

Käändsõnade lõpud

Käänevormid küsimuste vastustena (omandatakse kontekstis)

ARVSÕNA

Arvsõnad 1–10 kõigis käänetes (kasutatakse kontekstis).

MÄÄRSÕNA

Aega (siis, millal)

Viisi (nii, kuidas)

Põhjust (miks, sest)

Hulka (palju, vähe, mitu)

Intensiivsust (väga) näitavad mäarsõnad

KAASSÕNA

Alla, all, alt, peale, peal, pealt, juurde, juures, juurest, ette, ees, eest, taha, taga, tagant, üle, kõrval, mööda, ääres, väljas, vastu, vahel, sees, läbi, ümber, koos, ilma, otsas. (Omandatakse sõnavara kaudu)

PÖÖRDSÕNA

Pöördsõnade lõpud, pöördevormid olevikus ja minevikus

Jaatav ja eitav kõne

Käskiva kõneviisi 2. pööre

Tegevusnimed (omandatakse kontekstis)

ÕIGEKIRI

Sõnade ja lausete kirjutamine

Integratsioon teiste õppeainetega

Inglise keel – sõnade ja lausete kirjutamine.

Matemaatika – arvud, järgarvud, kella tundmaõppimine, aeg.

Loodusõpetus – Eesti üldandmed, Eesti kaart.

Inimeseõpetus – Eesti riik, naaberriigid, sümbolid, president, parlament, riigikord.

Muusikaõpetus – eesti rahvalaulude ja rahvaluule tundmaõppimine, eesti laulud, eesti rahvapillid, eesti rahvatantsud.

Õpitulemused

3. klassi lõpetaja teab:

- I kooliastme ainekavas esitatud temaatika piires sõnu, sealjuures muutuvatel sõnadel ka kaht põhilist tüvevarianti.

3. klassi lõpetaja oskab:

- arusaadava hääldusega selgelt lugeda;
- moodustada küsimusi, toimida küsimustele saadud sõnumist lähtuvalt;
- anda teavet enda ja kaaslaste kohta õpitud sõnavara piires;
- loetu, kuulatu, nähtu põhjal küsimustele vastata;
- jõukohast õpitud teksti ümber jutustada;
- pildi järgi jutustada;
- nimetada ja kirjeldada esemeid, olendeid ja nähtusi;
- moodustada lauset, kasutades lause lõpumärke ja suurt algustähte;
- koostada suulist ja kirjalikku teksti õpitud sõnavara piires, kasutades õpitud käänd- ja pöörd sõnade õigeid muutevorme

EESTI KEELVÕÕRKEELENA II KOOLIASTMEL

Õppetegevus

1.2 Õpilane võtab osa eestikeelses suhtluses. Kasutab oma kõnes pikemaid ja sisukamaid lauseid; valib keelevahendeid vastavalt vestluspartnerile ja suhtlusolukorrale. Sel kooliastmel suureneb endamisi lugemise osakaal. Taotluseks on, et õpilane loeks ja kuulaks ka õppetööst vabal ajal eesti laste- ja noorsookirjanduse tervikteoseid ja tekstikatkeid, jõukohaseid teabe-, tarbe- ja meediatekste (teade, kuulutus, juhend, TV- ja raadiosaated, ajakirjandus jm). Loetu ja kuulatu kaudu õpib õpilane eestikeelsest kontekstist tuletama sõnade ja väljendite tähendust. Suureneb loova kirjutamise osatähtsus, et areneks keelevahendite kasutamise oskus ja vormitunnetus.

1.3 Õpilasel tuleks kujundada harjumus kasutada sõnaraamatuid ja teisi teatmeteoseid, et täiendada teadmisi või enda keelekasutust kontrollida. Selles eas areneb õpilase sõnavara kiiresti. Saavutamaks sõnakasutuskindlust, pööratakse tähelepanu sõnade tähendusele, julgustatakse õpilasi tähendusi küsima.

1.4 Sel kooliastmel teadvustab õpilane oma kodukoha eripära, õpib sellest eesti keeles jutustama. Õpilase teadmised Eestist laienevad.

1.5 Keeleteadmised omandab õpilane praktilise tegevuse ja konteksti kaudu. Õpilase põhisõnavara laieneb keelevahendeid kasutades (liitsõnad, tuletised, ühend- ja väljendverbid). Õigekirjale asetatakse suuremat rõhku kui eelmises astmes, kuid veahirm ei tohi õpilase eneseväljendustahet ja kirjutamisjulgust pidurdada.

EESTI KEEL VÕÕRKEELENA 4. KLASSIS

Õppesisu

KÕNEARENDUS-, LUGEMIS-, KUULAMIS- JA KIRJUTAMISTEEMAD, EESTI PÜHAD JA KOMBED, RAHVUSSÜMBOOLIKA.

MINA JA PEREKOND

Pere argipäev.

Sugulased.

Ruumid.

MINA JA ELUKESKKOND

Eesti kaart.

Suuremad linnad

MINA JA OLME

Tee küsimine ja juhatamine.

MINA JA TÖÖ

Õppeainete eelistused.

Koolipäeva kirjeldus.

MINA JA PUHKUS

Huvialad.

Spordialad ja sportlikud tegevused.

Koolivaheaeg.

Perepuhkus.

MINA JA TERVIS

Tervislikud eluviisid.

MINA JA INIMESED MINU ÜMBER

Käitumistavad, suhted teiste inimestega.

Sõprus.

Head ja halvad teod.

KEELETEADMISED

OMADUSSÕNA

Enesekohased, näitavad, vastastikused, umbmäärased asesõnad, asesõnade kasutus.

ÕIGEKIRI

Lühikeste ja pikkade täis- ja kaashäälikute, k, p, t õigekiri.

Sõnade poolitamine.

Pealkiri, paragrahv, numereerimine.

Integratsioon teiste ainetega

Inglise keel – pealkiri, paragrahv, numereerimine

Loodusõpetus – inimese põlvnemine, sugulased.

Inimeseõpetus – tervis ja tervislikud eluviisid, tervislik toitumine,

Muusikaõpetus – eesti laulud ja rahvaviisid.

Õpitulemused

4. klassi lõpetaja teab:

- Eesti riigi sümboleid.
- **4 klassi lõpetaja oskab:**
 - õpitud teksti selgelt, veatult, õige hääldusega lugeda;
 - suhelda olmesituatsioonides, avaldada arvamust ja väljendada emotsioone;
 - vestlust alustada, arendada ja lõpetada, arvestades adressaati ja suhtlusolukorda;
 - kasutada sõna- ja keelekäsiraamatuid.

EESTI KEEL VÕÕRKEELENA 5. KLASSIS

Õppesisu

KÕNEARENDUS-, LUGEMIS-, KUULAMIS- JA KIRJUTAMISTEEMAD, EESTI PÜHAD JA KOMBED, RAHVUSSÜMBOOLIKA.

MINA JA PEREKOND

Sündmused peres.

MINA JA ELUKESKKOND

Eesti loodus. Linnud, loomad ja kalad. Käitumine looduses ja linnas.

MINA JA OLME

Liiklemine ja liiklus.

MINA JA TÖÖ

Elukutsete nimetused ja nendega seotud tegevused. Maa- ja linnatööd.

MINA JA PUHKUS

Koolipeod ja klassiõhtud.

MINA JA KULTUUR

Paikkonna vaatamisväärsused ja kultuuritegelased.

Raamatukogu.

Jutte ja luuletusi eesti lastekirjandusest.

Näiteid vanasõnadest, mõistatustest, kõnekäändudest.

KEELETEADMISED

OMADUSSÕNA

Kesk- ja ülivõrre.

Põhi- ja järgarvsõnade kasutus (100–1000).

PÖÖRDSÕNA

Tüvevariantide kasutamine aegade ja kõneviiside moodustamisel.

SÕNAMOODUSTUS

Tähtsamad tuletusliited ja tuletiste tähendus.

ÕIGEKIRI

Koma sidesõnade et, sest, aga, kui ees.

Kirjavahemärgid: punkt, küsi- ja hüüumärk, koma.

Integratsioon teiste ainetega

Inglise keel – kirjavahemärgid: punkt, küsi- ja hüüumärk, koma.

Loodusõpetus – koolitee, kehaosad.

Inimeseõpetus – Eesti pühad ja kombed, rahvussümbolika; liiklusohutus, käitumine jalakäijana.

Muusikaõpetus – eesti laulud ja rahvaviisid.

Õpitulemused

5. klassi lõpetaja oskab:

- jutustada kuulatust ja nähtust; kirjeldada sündmusi, asju ja nähtusi;
- kirjutada loovtööd, kaarti, lühiteadet, rakendades õpitud õigekirjajuhiseid;
- tuletada konteksti põhjal sõnade ja väljendite tähendusi.

EESTI KEEL VÕÕRKEELENA 6. KLASSIS

Õppesisu

KÕNEARENDUS-, LUGEMIS-, KUULAMIS- JA KIRJUTAMISTEEMAD, EESTI PÜHAD JA KOMBED, RAHVUSSÜMBOOLIKA.

MINA JA PEREKOND

Majapidamistarbed, kodumasinad.

MINA JA ELUKESKKOND

6 Aastaaegade erisused Eestis.

MINA JA OLME

Kauplused ja söögikohad: info küsimine, kaubavalik, menüü.

MINA JA TÖÖ

Õppimise edu ja ebaedu põhjused.

Õpilase õigused ja kohustused.

Vanemate töö, töökohad.

MINA JA PUHKUS

Lemmiktegelased raamatutest, filmidest.

Lasteajalehed, -ajakirjad.

Kinos, teatris ja kontserdil.

MINA JA TERVIS

Polikliinik: info küsimine, suhtlemine arstiga.

MINA JA KULTUUR

Riigipühad ja tähtpäevad. Eesti lipp, vapp, hümn. Eesti president.

KEELETEADMISED

HÄÄLDUS

Võõr- ja laensõnade hääldamine

KÄÄNDSÕNA

Tüvevariantide kasutamine käänete moodustamisel, käänete kasutus.

OMADUSSÕNA

Omadussõna lauses täiendi ja öeldistäitena, ühildumine.

PÖÖRDSÕNA

Minevik, käskiv ja tingiv kõneviis; umbisikulise tegumoe kasutus; tegevusnimede kasutus, ühend- ja väljendverbid.

Sagedasemate tegusõnade rektsioon.

LAUSEÕPETUS

Lihtlause laiendamine; sidesõnaga liitlause, sõnajärg lauses.

ÕIGEKIRI

Liitsõnade õigekiri.

Otsekõne kirjavahemärgid.

Sõnastiku ja arvuti kasutamine keelealase teabe hankimiseks.

Integratsioon teiste ainetega

Inglise keel – sõnastiku ja arvuti kasutamine keelealase teabe hankimiseks.

Loodusõpetus – koolitee, kehaosad.

Inimeseõpetus – Eesti pühad ja kombed, rahvussümboolika; liiklusohutus, käitumine jalakäijana.

Muusikaõpetus – eesti laulud ja rahvaviisid.

Õpitulemused

6. klassi lõpetaja teab:

- sõnu II kooliastme ainekavas esitatud temaatika piires, kusjuures muutuvaid sõnu koos põhiliste tüvevariantidega;
- eesti lastekirjanikke, on eesti keeles lugenud 2–3 eakohast ja keeleliselt jõukohast lasteraamatut.

6. klassi lõpetaja oskab:

- korrigeerida oma hääldust;
- edastada kuulatud tekstist lühiteate, eakohaste TV- ja raadiosaadete sisu;
- jutustada paikkonna vaatamisväärsustest ja sündmustest.

EESTI KEEL VÕORKEELENA III KOOLIASTMEL

Õppetegevus

1. Sel kooliastmel on tähelepanu keskmes lugemise ja kirjutamise eesmärgid ja nende realiseerimise võimalused. Õpilane õpib lisaks harjumuspärasele tööle õppevahenditega kasutama mitmesuguseid teatmeteoseid, lugema adapteerimata ilukirjandus-, teabe-, tarbe- ja meediatekste. Õpilane õpib andma suulisi ja kirjalikke hinnanguid nähtule, loetule, kuulatule, kogetule. Kirjutamisel keskendutakse eri tekstiliikide otstarbele (loovtöö, avaldus, CV, kiri, teade, reklaam jm) ja kirjutatu õigekeelsusele. Igapäevaeluks vajalikud suhtlusoskused hõlmavad peale olmesuhtluse ka suhtlust eri tüüpi asutustes. Suhtlusolukordades ja rollimängudes õpib õpilane käituma ja rääkima vastavalt sotsiaalsele rollile.
2. Sel kooliastmel keskendutakse Eesti eripärale: loodus, kliima, kultuurilugu. Senisest enam pakutakse õpilasele aktiivset osavõttu eesti kultuurielust: korraldatakse eestikeelseid klassiväliseid üritusi, käiakse teatris, kontserdil, muuseumis jm.
3. Keeleteadmisi omandab õpilane süsteemselt. Peatähelepanu on iseseisval keelekasutusel ja keele seaduspärasuste mõistmisel. Tähtis on, et selgeks saaksid tüüpilised keelenähtused. Õpilase sõnavara laieneb temaatiliselt.

EESTI KEEL VÕÕRKEELENA 7. KLASSIS

Õppesisu

Kõnearendus-, lugemis-, kuulamis- ja kirjutamisteemad

MINA JA PEREKOND.

Isikutõendamine: päritolu, ankeetandmed.

Kodused tööd ja töövahendid.

Pere igapäevaelu: eelarve, naabrid.

MINA JA ELUKESKKOND.

Eesti geograafiline kaart, taimeriik, kaitsealad.

Eesti kliima iseärasused.

Kodukoha eluolu.

MINA JA OLME.

Kasutusjuhendid, sildid, viidad, teated, plangid.

Transpordivahendite kasutusvõimalused.

MINA JA PUHKUS.

7Reisimine, unelmate reisirid.

MINA JA TERVIS.

Tervise eest hoolitsemine. 7Õnnetusjuhtumid.

Häda- ja esmaabi.

Terved eluviisid.

MINA JA INIMESED MINU ÜMBER.

Kiri.

Nõuanded kaaslasele.

MINA JA KULTUUR.

Näiteid muinasjuttudest, muistenditest, naljanditest, legendidest.

Kirjutise süžee, teema, karakterid.

Eesti kirjanike elulood ja looming.

Keeleteadmised

KÄÄNDSÕNA.

Nimi-, omadus-, arv- ja asesõnade süsteemne käsitus ja käänete funktsioonid.

Omastav ja osastav kääne koos sihilise verbiga õpitud sõnadest.

Ühildumine.

PÖÖRDSÕNA.

Pöördsõnade süsteemne käsitus, kõneviisid, kesksõnad; tegumood, pöördsõnade käändelised vormid.

Integratsioon teiste ainetega

Inglise keel – kirjutise süžee, teema, karakterid. Eesti kirjanike elulood ja looming (valikuliselt: Koidula, Kreutzwald, Vilde, Tammsaare, Gailit, Tuglas, Kross).

Loodusõpetus – koolitee, kehaosad.

Inimeseõpetus – Eesti pühad ja kombed, rahvussümbolika; liiklusohutus, käitumine jalakäijana.

Muusikaõpetus – eesti laulud ja rahvaviisid.

Õpitulemused

7. klassi lõpetaja oskab:

- suhelda igapäevastes suhtlusolukordades, arvestades adressaati, vestlusteemat ja kohta;
- leida vajalikku teavet teatmeteosest ja keelekäsiraamatust.

EESTI KEEL VÕÕRKEELENA 8. KLASSIS

Õppesisu

Kõnearendus-, lugemis-, kuulamis- ja kirjutamisteemad

MINA JA ELUKESKKOND.

Eesti ja naaberriigid.

Linna ja maa elulaadi võrdlus, eelistused.

MINA JA OLME.

Suhtlemine teenindusasutustes.

Teenindusasutused ja teenindusvormid.

MINA JA TÖÖ.

Õppimise vajalikkus karjääri kujundamisel.

MINA JA PUHKUS.

Eesti looduskaunid kohad.

Kultuuriharrastused – teatrietendus, film, kontsert, näitus, disko.

Reisiks valmistumine: reisikuulutused, reisimarsruudi koostamine.

MINA JA INIMESED MINU ÜMBER.

Ajaveetmine sõprade, klassikaaslaste ja tuttavatega.

Inimestevahelised suhted.

MINA JA KULTUUR.

Eesti kultuuriloo tähtsamad objektid, sündmused ja olulisemad kultuuritegelased.

Katkeid noorsookirjandusest.

Paikkonna kultuurielu.

Eesti kirjanike elulood ja looming.

Keeleteadmised

PÖÖRDSÕNA.

Rektsioon.

LAUSEÕPETUS.

Liitlause ja lauselühendi kasutamine.

Sõnajärg.

Otsekõne.

Teksti arvutitöötlus: pealkirjade märkimine, lõikude eraldamine, sõnavaha jätmine pärast kirjavahemäki, kuupäeva õige vormistus, sisukorra valmistus, tiitellehe vormistus.

ÕIGEKIRI.

Kokkukirjutuse, algustähe, isikunimede, enamkasutatavate lühendite õigekiri; kirjavahemärgid lauses.

Integratsioon teiste ainetega

Inglise keel – teksti arvutitöötlus: pealkirjade märkimine, lõikude eraldamine, sõnavaha jätmine pärast kirjavahemäki, kuupäeva õige vormistus, sisukorra valmistus, tiitellehe vormistus. Eesti kirjanike elulood ja looming (valikuliselt: Koidula, Kreutzwald, Vilde, Tammsaare, Gailit, Tuglas, Kross).

Loodusõpetus – koolitee, kehaosad.

Inimeseõpetus – Eesti pühad ja kombed, rahvussümbolika; liiklusohutus, käitumine jalakäijana.

Muusikaõpetus – eesti laulud ja rahvaviisid.

Õpitulemused

8. klassi lõpetaja teab:

- Eesti kultuuriloo tähtsamaid objekte, sündmusi ja 2–3 kultuuritegelast.

8. klassi lõpetaja oskab:

- kirjutada tarbeteksti, loovtööd, kirja, kasutades õpitud sõnavara ja rakendades teadlikult õigekirjajuhiseid;
- jutustada paikkonna ja Eesti eluolust ning huviväärsustest.

EESTI KEEL VÕÕRKEELENA 9. KLASSIS

Õppesisu

Kõnearendus-, lugemis-, kuulamis- ja kirjutamisteemad

MINA JA PEREKOND.

Olmehnika kasutamine.

Perekonnatraditsioonid, küllakutsed.

Kõne ja lühietekanne.

Tänukõne.

MINA JA OLME.

Reklaam.

MINA JA TÖÖ.

Elulookirjeldus (CV), avaldus.

Kooli roll ühiskonnas.

Õppeasutused, sisseastumistingimused.

Tulevikuplaanid: elukutsesobivus, valikueelistuse põhjendamine.

MINA JA PUHKUS.

Lemmiksportlased.

Meedia: ajalehed, ajakirjad, televisioon, raadio, arvuti.

Sportimisvõimalused ja spordiüritused kodukohas.

MINA JA INIMESED MINU ÜMBER.

Riietus ja mood.

Keeleteadmised

HÄÄLDUS.

Pea- ja kõrvalrõhk.

SÕNAMOODUSTUS.

Tuletusliidete tähendus ja kasutus, fraseologismid.

Integratsioon teiste ainetega

Inglise keel – kõne ja lühietekanne, esinemisoskus.

Loodusõpetus – koolitee, kehaosad.

Inimeseõpetus – Eesti pühad ja kombed, rahvussümbolika; liiklusohutus, käitumine jalakäijana.

Muusikaõpetus – eesti laulud ja rahvaviisid.

Õpitulemused

Põhikooli lõpetaja teab:

- sõnu III kooliastme ainekavas esitatud temaatika piires, kusjuures muutuvaid sõnu koos põhiliste tüvevariantidega;
- 2–3 noorsookirjanikku, on eesti keeles lugenud 2–3 eakohast ja keeleliselt.

Põhikooli lõpetaja oskab:

- lugeda ja kuulata eestikeelset teabe-, tarbe-, meedia- ja ilukirjandusteksti;
- lauseehitust muutes mõtet ümber sõnastada;
- teha kirjalikke märkmeid loetud või kuulatud teksti kohta;
- koostada ja esitada kõnet.